

Εγκλήματα, αρχαιότητες, ρατσισμός

Ο Αχμέτ Ουμίτ αφορμάται από την αρχαία ελληνική μυθολογία για να γράψει ένα νουάβ που εκτυλίσσεται στη Γερμανία και στην Τουρκία

Του Φίλιππου Φιλίππου

↑ Στο βιβλίο του ο Αχμέτ Ουμίτ θίγει και τα ζητήματα ρατσισμού και ξενοφοβίας στη Γερμανία

Προφανώς, θαυμάζει πολύ την αρχαία Ελλάδα – και την αγαπάει – ο **Αχμέτ Ουμίτ** (Γκαζιάντεπ, 1960), κάτοικος Κωνσταντινούπολης με σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Μαρμαρά και στην Ακαδημία Πολιτικών Επιστημών της Μόσχας. Αυτό το ουμπέρραο βγαίνει από την ανάγνωση του μυθιστορημάτος του *Η χώρα των χαμένων θεών* (εκδ. Πατάκη), στο οποίο η ελληνική μυθολογία είναι πανταχού παρούσα, από αυτήν εμπνέεται για να γράψει μια σύγχρονη αστυνομική ιστορία που την τοποθετεί στο Βερολίνο. Ο αναγνώστης μυείται στον αρχαίο ελληνικό μυθικό κόσμο από τις πρώτες σελίδες του μυθιστορημάτος, όταν γίνεται λόγος για τον Δία, τον πατέρα των θεών. Στο αρχικό κεφάλαιο μιλάει ο ίδιος ο Δίας που αναφέρεται στον Ολυμπο, στη Γαία, στον Ουρανό, στον Κρόνο, στους Τιτάνες, στους Γίγαντες, και απειλεί να τιμωρήσει όσους τον λησμονήσαν ή τον πρόδωσαν.

Στη συνέχεια, γνωρίζουμε τη Γιλντίζ και τον Τομπίας της γερμανικής αστυνομίας, οι οποίοι προσπαθούν να εξιχνιάσουν τη δολοφονία του Τζεμάλ Ολμέζ, μηχανικού λογισμικού και ερασιτέχνη ζωγράφου, γεννημένου στο Βερολίνο, τουρκικής καταγωγής. Κάποιος του έχει ξεριζώσει την καρδιά με μαχαίρι. Το έγκλημα συνδέεται με την Πέργαμο και το Αρχαιολογικό Μουσείο της Περγάμου στο Βερολίνο, όπου εκτίθενται τα ευρήματα, τα οποία γερμανοί αρχαιολόγοι μετέφεραν στη χώρα τους, όπως αντιποιοτικώς έκανε ο Ελγιν με τα Γλυπτά του Παρθενώνα.

Κι ενώ οι δύο αστυνομικοί αναζητούν τον δράστη ανάμεσα στους φίλους του νεκρού, γίνεται δεύτερη αποτρόπαια δολοφονία και τρίτη. Τα θύματα σχετίζονται με τον Τζεμάλ. Φαίνεται πως κάτι συνέβη στο παρελθόν που έχει εξαγριώσει τον άγνωστο δολοφόνο, ο οποίος θέλει να πάρει εκδίκηση.

Αστυνομικό μυθιστόρημα του είδους «ποιος οκότωσε», όπως εκείνα της Αγκαθα Κρίστι; Όχι, βεβαίως. Πρόκειται για σύγχρονο μυθιστόρημα με πολιτικές αναφορές και κοινωνικές επισημάνσεις, όπου μνημονεύονται γεγονότα και πρόσωπα της ιστορίας του 20ού και του 21ου αιώνα, από τον Χίτλερ έως τον Πούτιν. Σε αυτό ο συγγραφέας θίγει ένα σωρό προβλήματα της Τουρκίας – αυτή είναι η χώρα των χαμένων θεών –, της Γερμανίας, της Ρωσίας. Το πρώτο ιστορικό γεγονός

ΑΧΜΕΤ ΟΥΜΙΤ
Η χώρα των χαμένων θεών
Μετάφραση Στέλλα Βροστού. Εκδόσεις Πατάκη, 2023, σελ. 590, τιμή 19,90 ευρώ

που σημειώνεται, κάτι που προφανώς ανήκει στις προσωπικές αναμνήσεις του Ουμίτ, είναι το στρατιωτικό πραξικόπημα της 12ης Σεπτεμβρίου του 1980 στην Τουρκία, όταν το Κομμουνιστικό Κόμμα της χώρας φυγάδευσε πολλά στελέχη του στη Γερμανία. Μερικά χρόνια αργότερα, μαζί με τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης διαλύθηκε και το ουκεκριμένο κόμμα, το οποίο νωρίτερα έστειλε μέλη του στην Τουρκία για να αγωνιστούν κατά του δικτατορικού καθεστώτος.

Διαβάζουμε στο βιβλίο και για τη σημερινή Γερμανία, που αντιμετωπίζει ζητήματα ξενοφοβίας και ρατσισμού, καθώς ομάδες νεοναζι απειλούν τους Τούρκους και άλλους μετανάστες. Μολονότι για να γράψει το *Η χώρα των χαμένων θεών* ο Αχμέτ Ουμίτ αντλεί ιδέες και από τη σκανδιναβική αστυνομική λογοτεχνία (άγρια εγκλήματα, πολυσέλιδη αφήγηση, πρόλογος), το μυθιστόρημά του ανήκει στο κλασικό είδος, εκείνο που μας παρέδωσαν βρετανοί και αμερικανοί συγγραφείς και συνεχίζει να ικανοποιεί τους απάνταχού αναγνώστες.

Στο αρχικό κεφάλαιο μιλάει ο ίδιος ο Δίας που απειλεί να τιμωρήσει όσους τον λησμονήσαν ή τον πρόδωσαν